

Ranonerne til Søforterne. Alle disse Spørgsmaal vedrøre ikke Hærloven eller Hærlovens Gjennemførelse det allerringeste, men de vilde være komne i akkurat samme Skikkelse, enten vi havde Hærloven eller ikke. Men en Mængde andre Spørgsmaal vedrøre virkelig Hærloven. Deraf er der nogle, der have en høi Grad af Interesse, saaledes som jeg tillod mig at fremhæve i mit første Foredrag, f. Ex. Indførelse af Heste til Artilleriets og Rytteriets Afdelinger, Spørgsmaal, som ere af indgribende Betydning med Hensyn til Afdelingerens tilkommende Udbannelse. Der er saaledes paa § 22 flere Spørgsmaal, som ere Konsekventer af Hærloven, og hvor jeg i høieste Grad beklager, at den ærede Ordfører for Udvalget og det Mindretal, han særlig repræsenterer, ikke ere bleve enige med os. Vi have overveiet disse Spørgsmaal, og nu er det Thinget, der maa afgjøre, om det her vil følge den ærede Ordfører eller os, som paa dette Punkt staa fuldstændig Side om Side med og have fuldstændig samme Opfattelse som den høitærede Minister. Jeg kan naturligvis for mit Vedkommende ikke Andet end anbefale Thinget at følge os med Hensyn til disse Endringsforslag.

Krigsministeren (Rauffmann): Efter at Forhandlingen om Krigsministeriets Budget nu alt paa tredie Dag har staaet paa Dagsordenen, skulde man tro, at jeg havde faaet mere Leilighed til at tage Ordet, end det dog igunden i Virkeligheden har været Tilfældet. Diskussionen har jo nemlig i alt Væsentligt dreiet sig om Sager, der just ikke stode den foreliggende Sag synderlig nær. Man har fortrinsvis debatteret den nye Hærløvs Tilbliven og Partiernes Stilling til den, og mindre beskæftiget sig med Hærløvens Indflydelse paa de forskellige Kontis forøgede eller formindskede Summer. Jeg vilde derfor neppe have forlangt Ordet, dersom der ikke igaar var faldet Udtalelser, som det er mig magtpaaliggende at imødegaa og berigtige. Det var navnlig det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Sohle), som mente, at Skylden for Krigens uheldige Gang for en Del maatte bæres af de Sagkyndige, idet de havde virket stærkt for Dannevirkes Befæstelse, hvilket havde viist sig at have været til Uheld for Landet. Et andet æret Medlem har allerede haft Leilighed til at gjøre opmærksom paa, at de Sagkyndige ingenlunde have været blinde for Dannevirkestillings Mangler, og han udtalte ogsaa, under hvilke Forhold disse særlig fremtraadte. Jeg vil dertil kun sige, at man ligeledes har gjort opmærksom paa, at der til et kraftigt Forsvar hørte en større Hær end den, som i Wintermaanedene 1864 mødte ved Dannevirke. Grunden, hvorfor Hæren dengang ikke mødte med hele den Styrke, man kunde stille paa Benene, skyldtes jo tildeels, at man manglede den fornødne Udrustning til dem, navnlig Klæder,

og at man endvidere ikke itide havde draget Om-sorg for at bestynte Tropperne imod det barske Veir, navnlig den sirenge Kuldes Indflydelse. Alt dette skriver sig ligeledes fra det saa ofte omtalte utidige Knibert. Det ærede Medlem vilde lægge Skylden paa, hvad han kaldte den fornemme Sagkundskab eller de fornemme Sagkyndige, idet disse nemlig ikke havde havt Øie for de Fremskridt, der vare gjorte i andre Lande. Han vilde tillige bebreide Krigsbestyrelsen Uvidenhed om, hvad der foregik andre Steder. Jeg tror, det ærede Medlem er gaaet lovlig vidt i sine Bessyldninger, og naar han tillige gttrede, at Sagkyndige virkelig steds havde støttet den Mening, at vort Artilleri, vort Skyts, var det bedste, der fandtes, da veed jeg ikke, hvad Slags Sagkyndige han støtter sine Udtalelser paa; sande Sagkyndige har det neppe været, det maa snarere have været nogle af de Sagkyndige udi egen Indbildning, hvoraf vi desværre have flere, end vi have Brug for. Krigsbestyrelsen har ingenlunde været uvidende om de Fremskridt, der vare gjorte andre Steder, og man kan ganske sikkert ikke bebreide Krigsbestyrelsen, at den ikke havde taget Hensyn til alle de ved Forsøg opnaaede Resultater, naar disse Forsøg have fundet Sted senere, end Skandserne baade ved Dannevirke og ved Dybbøl bleve anlagte. Disse Forsøg, der især fandt Sted i Lyblland, og foretoges af det preussiske Artilleri, gave ganske sikkert forbausende Resultater; men de begyndte, saavidt jeg erindrer, i Efteraaret 1860, og endte først umiddelbart før Krigens Begyndelse. Vi erholdt Efterretninger derom, saasnart det var muligt, nemlig ved vor militære Befuldmægtigede, som dengang havde Ophold i Frankfurt. Vel var han ikke altid bleven indbuden til at overvære disse Forsøg, men han havde dog vidst at forklasse sig de nysgigtigste Oplysninger tillige om alle de Forsøg, han ikke havde bivaanet. Men disse Oplysninger kom, som sagt, efterat Skandserne vare bleve anlagte i Sommeren 1861, og for sent til, at der kunde tages fornødent Hensyn til dem. At Skandserne altsaa maatte paa enkelte Steder, navnlig ved Dybbøl, ikke vare komne til at ligge paa de rette Steder, at deres Modstandskraft burde have været noget større, det kan ikke bebreides Krigsbestyrelsen; thi der var hverken Tid til at bygge dem om, eller der kunde ventes bevilget Penge dertil før Krigen. Dette er om trent det Vigtigste, jeg har at sige til dette ærede Medlem. Jeg har endvidere et Par Ord at rette til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojfen), som — saaledes forekom det mig idetmindste — rettede en lille Bebreidelse til Krigsministeriet, fordi det — saaledes opfattede jeg ham — skulde have stillet sig noget partiisk ligeoverfor de tvende Mindretal, idet det kun havde leveret en summarisk Overfigt til det ene og derimod et fuldstændigt Budget